Sentenca: Županijski sud u Varaždinu

Bjanko zadužnica

Zbirni podatci

Broj odluke: Gž Ovr 2/2019-2
Datum odluke: 27.02.2019
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

(Čl. 183. st. 4. Ovršnog zakona - „Narodne novine“, br. 57/1996, 29/1999, 42/2000, 173/2003, 194/2003, 151/2004, 88/2005, 121/2005, 67/2008, 139/2010, 154/2011 i 70/2012)

Sentenca

Ovrhovoditelj je ovlašten bjanko zadužnicu kao instrument osiguranja podnijeti na naplatu ukoliko pravo na naplatu dokaže odgovarajućim ispravama (ugovor o cesiji, ugovor o ustupu tražbine, itd.) odnosno ako na drugi način dokaže da ima pravo na naplatu te zadužnice.

Tekst

„Prvostupanjski sud je ocijenio osnovanim prijedlog ovršenika za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava zaplijenjenih u postupku izravne naplate uz obrazloženje da ovrhovoditelj, koji je osnovan 2017. godine, nije uz bjanko zadužnicu izdanu 2008. godine predočio sudu pravo na naplatu tražbine odgovarajućim ispravama (ugovor o cesiji, ugovor o ustupu tražbine, itd.) niti je na bilo koji drugi način predočio sudu kauzalnu povezanost zadužničkog ovlaštenja (prava na naplatu zadužnice) i tražbine koja toj ispravi prethodi, već je svoje tvrdnje o pravu na naplatu sveo na apstraktnost bjanko zadužnice i njenu prenosivost i cirkulaciju u pravnom prometu.

Osim toga je naveo da ovrhovoditelj nije na nedvojben način imenovao svog prethodnika koji mu je eventualno prenio tražbinu iz bjanko zadužnice u smislu čl. 183. st. 4. i 183.a. OZ-a pa ne postoji kauzalna povezanost zadužničkog ovlaštenja ovrhovoditelja (prava na naplatu bjanko zadužnice) i tražbine koja toj ispravi prethodi, budući da se bjanko zadužnica kao instrument osiguranja može podnijeti na naplatu isključivo glede osnovnog pravnog posla radi kojeg je izdana.

Zbog toga je prvostupanjski sud primjenom čl. 54. st. 3. u vezi čl. 210. st. 2. OZ-a odlučio kao u izreci prvostupanjskog rješenja.“